

“प्रतिष्ठां मम राजेन्द्र । निर्वर्णयितुमर्हसि ।
पुत्रयोरुभयोरेव प्रीतिं त्वसुपलक्ष्मणे ॥”
तनुपथ्यायः । सत् २ प्रमदः ३ हर्षः ४ प्रमोदः ५
आमोदः ६ सम्मदः ७ आनन्दयुः ८ आनन्दः ९
शर्म १० वातम् ११ सुखम् १२ । इत्यमरः ।
१ । ४ । २४ ॥ केषिचु । सुदादिवचकं प्रीतौ ।
आनन्दश्चादिपञ्चकं सुखे इत्याहुः इति भरतः ॥
इहदर्शनचयं सुखम् । इति भोक्षधर्मं नील-
कक्षः ॥ कामपत्नी । इति मेदिनी । ते, ३४ ॥ सा
पुरा अनङ्गवती वैश्या आसीत् विभूतिहादशी-
व्रतं कृत्वा रत्नाः सपत्नी जाता । यथा,—
“वैश्यानङ्गवती नाम विभूतिहादशीव्रतम् ।
समाप्य मां वमावस्य हादशां लवणाचलम् ॥
निवेद्यन्ती गुरवे श्र्याञ्चोपस्करान्विताम् ।
अलं कृत्वा हृषीकेशं सौवर्णाभरपादपम् ॥
सा चानङ्गवती वैश्या कामदेवस्य वाम्यतम् ।
पत्नी सपत्नी संजाता रत्नाः प्रीतिरिति श्रुता ॥”
इति मातृस्य २२ अध्यायः ॥
विष्णुश्चादिवर्षादिश्रितियोगान्तर्गत द्वितीययोगः ।
तत्र जातफलम् ।

“प्रकृतिकावे यदि प्रीतियोगो
नरो रोगः सुखवान् विनोदी ।
रक्ताशुरक्तो विदुषां प्रपन्नः
संप्रार्थितो यच्छति विचमेव ॥”

इति कोट्टीप्रदीपः ॥

प्रेम । इति मेदिनी । ते, ३४ ॥

प्रीतिञ्जुषा, स्त्री, (प्रीतिं ज्ञघते सेवते इति । जुष्
सेवने + कः । टाप्) अनिरुद्धपत्नी । उषा ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (प्रीतिभाजि, चि ॥)
प्रीतिदः, पुं, (प्रीतिं ददातीति । दा + “आतो-
ऽनुपवर्गे कः ॥” ३ । २ । ३ । इति कः ।) भङ्गः ।
भङ्ग इति भाषा । तत्पथ्यायः । वाचस्पतिकः २
केलिकिलः ३ वैहासिकः ४ विदूषकः ५
प्रहासी ६ । इति हेमचन्द्रः ॥ हर्षसुखप्रम-
दातरि, चि ॥

प्रीतिदत्तं, स्त्री, (प्रीत्या दत्तमिति ।) प्रीत्या दत्त-
वस्तु । यथा, भिताक्षरायाम् ।
“प्रीत्या दत्तस्तु यत् किञ्चित् श्रुत्वा वा श्यशुरेण वा ।
यादवन्दनिकश्चैव प्रीतिदत्तं तदुच्यते ॥”

भावे क्तप्रत्यये प्रीतिदानश्च ॥

प्रीतिभोष्यं, चि, (प्रीत्या भोष्यम् ।) प्रीत्या
भक्षणीयमन्नादि । यथा,—
“अन्नानि प्रीतिभोष्यानि आप्नोष्यानि वा
पुनः ।
न च संप्रीयसे राजन्न चेवापन्नता वयम् ॥”
इति महाभारते । ५ । ६१ । २५ ॥

पु, उ सर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-प्रा०-
सक०-अनिट् ।) रेफयुक्तः । उ, प्रवते । इति
दुर्गादासः ॥

पुष, उ दृष्टि । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) उदित्वात् क्वावेट् । उ, प्रीयित्वा
पुष्टा । इह भक्षीकरणे । इति दुर्गादासः ॥

पुष, ग सेके । पूर्तो । स्नेहे । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (क्रा०-पर०-सेके पूर्तो च सक०-स्नेहे
अक०-सेट् ।) ग, पुष्पाति पुषोष । सेकस्थाने
भोचनमिति धातुप्रदीपमङ्गलौ । इति दुर्गा-
दासः ॥

पुष्टः, चि, (पुष् दृष्टि + क्तः ।) दम्भः । इत्यमरः ।
३ । १ । ६६ ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ६ । १४४ ।
“सा यागञ्ज्वलेन राजजलना पीतसर्पिषि ।
पूर्णाहुत्या समं साध्वी जुहाव सहसा तनुम् ।
उपथ्यस्था निरस्तासोः पुष्टाः कुसुमदृश्यः ॥”)
पुष्पः, पुं, (पुष्पाति जिह्वति पिपत्ति वेति ।
पुष् + “अभ्रुपुषिलटिकखिखटिर्विशिभ्यः कन् ।”
उषा० १ । १५१ । इति कन् टाप् ।) ऋतुः ।
(प्रोषति दृष्टीति ।) दिवाकरः । इति
सिद्धान्तकौमुद्यासुधादिरुपि ॥

पुष्पा, स्त्री, (पुष्पाति सिञ्चतीति । पुष् + “अभ्रु-
पुषिलटिकखिखटिर्विशिभ्यः कन् ।” उषा० १ ।
१५१ । इति कन् । टाप् ।) जलविन्दुः । इति
सिद्धान्तकौमुद्यासुधादिरुपि ॥ (यथा, शतपथ-
ब्राह्मणे । ५ । ३ । ४ । १६ । “अथ पुष्पा यष्ठाति ॥”)
प्रेक्ष्यं, स्त्री, (प्रेक्षते पश्यत्यनेनेति । प्र + ईच्छ +
करणे ल्युट् ।) चक्षुः । इति शब्दरत्नावली ॥
(भावे ल्युट् ।) दर्शनम् । यथा, रसमञ्जरौ ।
“सञ्चारो रतिमन्दिरावधि पदन्वासावधि
प्रेक्ष्यम् ॥”

प्रेक्ष्यकूटः, पुं, (प्रेक्ष्यस्य कूटः ।) चक्षुर्गोलकः ।
यथा, पाण्डुरोगपूर्व्यरूपे भाषवकरः ।
“लक्ष्मणोत्तमस्यैव गान्धर्वा-
न्वदभक्ष्यप्रेक्ष्यकूटप्रोषाः ॥”

प्रेक्षा, स्त्री (प्रकर्षेण ईक्षते यथेति । प्र + ईक्ष +
“गुरोश्च हलः ।” ३ । ३ । १०३ । ऋति अः ।
टाप् ।) प्रज्ञा । (यथा, महाभारते । १ । २ । ६ । ७ ।
“सा तस्मै सर्वमाचक्ष यवकीभाषितं शुभा ।
प्रत्युक्तञ्च यवकीर्तं प्रेषापूष्यं तथात्मना ॥”)
वृत्त्युच्यम् । इत्यमरः । ३ । ३ । २२३ ॥ (यथा,
मनौ । ६ । ८ ।

“प्रतिविहापि चैद्या तु मद्यमभ्युदयेष्वपि ।

प्रेक्षासमाजं गच्छेद्वा सा दक्ष्या कृष्णालानि
वट् ॥”

प्र + ईक्ष + भावे अः । टाप् ।) ईक्ष्यम् ।
इति भरतः ॥ (यथा, भागवते । ३ । १६ । ७ ।
“यत्सेवया चरकप्रज्ञपविचरेण्युं
सद्यः क्षताखिलमलं प्रतिबन्धशीलम् ।
न श्रीर्विरक्तमपि सां विजहाति यस्याः
प्रेक्षालवार्थमितरे नियमान् वदन्ति ॥”)
शाखा । इति शब्दरत्नावली । (श्रीभा । यथा,
भागवते । ३ । ८ । २५ ।

“प्रेक्षां क्षिपन्तं हरितोपलान्द्रैः

सन्ध्यावभ्रनीवेरुखसमम्भुः ।

रत्नोद्धारौषधिसौमनस्य-

वनसज्जी वेणुमुजाङ्घ्रिपाङ्कः ॥”

“हरितोपलान्द्रैर्भरकतश्रुक्कामथपन्वतश्च प्रेषां

श्रीभां क्षिपन्तं स्वभावश्रुतिश्रयेण तिरस्कुर्व-
न्तम् ॥” इति तट्टीकार्यां स्वामी ॥)

प्रेक्षन् [त्] चि, (प्र + इक्षि गतौ + शब्द ।) चलन-
विशिष्टः । संक्षिप्तविशिष्टः । यथा,—

“ज्याक्षिप्तवद्वखटकासुखपाणिपृष्ठ-
प्रेक्षन्नांशुचयसंवलितोऽभिव्यायाः ॥”

द्वयाद्यमश्नतके । १ ॥

प्रेक्षा, स्त्री, (प्रेक्षते गम्यतेनेनेति । प्र + इक्षि
गतौ + करणे चच् । टाप् ।) दोला । इत्य-
मरः । २ । ८ । ५३ ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्-
सितस्थाने २४ अध्याये । “नास्यगोगुरुनास्य-
प्रेक्षादम्पत्यन्तरेणाभियायात् ॥”) ॥ पर्यटनम् ।
अश्वगतिः । संवेक्षणान्तरम् । इति मेदिनी ।
खे, ३ ॥ वृत्तम् । इति धरणिः ॥

प्रेक्षितं, चि, (प्र + इक्षि गतौ + क्तः ।) कल्पितम् ।
इत्यमरः । ३ । १ । ८७ ॥

प्रेक्षील, त् क चापणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्त चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) अन्तःस्थ-
दृतीयोपधः । अपिप्रक्षोलेत् । चापलं चक्षुः-
भावः । इति दुर्गादासः ॥

प्रेक्षोलनं, स्त्री, (प्रेक्षोळते चक्षतेनेनेति ।
प्रेक्षोल + करणे ल्युट् ।) दोला । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (भावे ल्युट् । कल्पनम् । यथा, सुश्रुते
निदानस्थाने ८ अध्याये । “विरचनप्रेक्षोलनाक्षीर्ण-
गर्भशतनप्रभृतिभिर्विशेषैर्वन्धनाम्बुच्यते गर्भः
फलमिव कृन्तव्यनादभिधातविशेषैः ॥”)
प्रेक्षोलितं, चि, (प्रेक्षोल + क्तः ।) दोलितम् । तत्-
पथ्यायः । तरलितम् २ लुलितम् ६ प्रेक्षितम् ४
सुतम् ५ चलितम् ६ कल्पितम् ७ धृतम् ८ वेञ्जि-
तम् ९ आन्दोलितम् १० । इति हेमचन्द्रः ॥

प्रेतः, पुं, (प्र + इ गतौ + क्तः ।) नरकस्थप्राणी ।
इत्यमरः । ३ । ३ । ५६ ॥ भूतभेदः । ऋते, चि ।
इति मेदिनी । ते, ३७ ॥ (यथा, मनुः । २ । २४७ ॥
“आचार्यं तु खलु प्रेतं गुरुपुत्रे शुणान्विति ।
गुरुदारे सपिच्छे वा गुरुवत् वृत्तिमाचरेत् ॥”)
वैदिकविधानेन आहुदेहिकाभावात् विष्णुहेषाच
नङ्गुनरकभोगान्ते प्रेतशरीरं भवति । यथा,—
श्रीमश उवाच ।

“ततो बहुतिये काले स राजा पञ्चतां गतः ।
वैदिकेन विधानेन न लेभे सौहृदेहिकम् ॥
विष्णुपद्मेमालिञ्च युगानां सप्तविंशतितम् ।
सुह्रा च यातनां धार्मी निसीर्णनरको वृषः ॥
समया गिरिराजस्य प्रिशाचोऽभूत्सदा
महान् ॥”

तस्य रूपं यथा,—
“देवदुतिरधीयानः सुश्राव करुणामयः ।
समागन्त ततस्तत्र तं पिशाचं ददर्श सः ॥
विकरालमुखं दीनं पिशाङ्गनयनं भृशम् ।
जङ्गमर्द्धनक्षणान् यमदूतमिवापरम् ॥
चलञ्जिह्वञ्च लम्बोष्ठं दीर्घजङ्घिशराकुलम् ।
दीर्घाङ्घ्रिं सुक्लृत्कुञ्च गर्भानां सुष्कपङ्कुरम् ॥”
इति पाण्डोत्तरखण्डे १६ अध्यायः ॥ ३ ॥